

Forslag

til

Lov om egnsudvikling.

Fremsat den 21. maj 1958 af *handelsministeren*.

§ 1.

Til ophjælpning af produktiv beskæftigelse i sådanne områder af landet, som med hensyn til industriel udvikling står tilbage for det øvrige land, eller som er ramt af særlige økonomiske vanskeligheder, kan der i overensstemmelse med reglerne i denne lov ydes bistand ved teknisk og økonomisk rådgivning ved udarbejdelse af projekter og ved finansieringen af projekternes gennemførelse.

§ 2.

Der nedsættes et egnsudviklingsråd med de i § 3 nævnte opgaver. Rådet skal bestå af 3 medlemmer med økonomisk, teknisk og administrativ indsigt.

Formanden såvel som de to andre medlemmer af rådet udnævnes for 3 år ad gangen af handelsministeren efter forhandling med finansministeren og arbejds- og boligministeren.

Til støtte for rådet i dets arbejde udpeges af handelsministeren en repræsentant for Dansk Arbejdsgiverforening, en repræsentant for De samvirkende Fagforbund, en repræsentant for Akademiet for de tekniske Videnskaber og en repræsentant for Landsforeningen „Dansk Arbejde“.

Rådet skal årligt afgive en beretning om sin virksomhed; handelsministeren fastsætter i øvrigt rådets forretningsorden.

§ 3.

Egnsudviklingsrådet kan efter anmodning yde teknisk og økonomisk rådgivning ved udarbejdelsen af projekter, som må antages at have væsentlig betydning for den

erhvervsmæssige udvikling i et af de i § 1 nævnte områder.

Rådet skal have opmærksomheden henvendt på, om der måtte foreligge eller fremkomme forslag til gennemførelse af større projekter, som må antages at kunne virke fremmende på den erhvervsmæssige udvikling i de pågældende områder.

Såfremt rådet måtte finde et foreliggende projekt teknisk og økonomisk forsvarligt, kan det, såfremt de til projektets gennemførelse fornødne midler ikke kan antages at ville kunne tilvejebringes uden statens støtte, afgive indstilling om ydelse af støtte fra statskassen efter de i §§ 4-8 anførte bestemmelser.

Såfremt gennemførelsen af et projekt derved vil kunne fremmes, skal rådet endvidere være berettiget til at afgive udtalelser over for institutioner eller personer i øvrigt.

§ 4.

For lån — bortset fra størst mulige normale prioritetslån — ydet af banker, sparekasser, investeringsselskaber eller andre långivere til opførelse af nye fabriksbygninger med eller uden maskinpark, til udvidelse af bestående fabriksbygninger eller til anskaffelse og installation af maskiner i en virksomhed tilhørende ejendom kan der af statskassen ydes hel eller delvis garanti.

Garantien kan ikke overstige 90 pct. af omkostningerne ved foranstaltningens gennemførelse med fradrag af de i forbindelse med projektets gennemførelse optagne ikke garanterede foranstående lån.

Garantien skal nedbringes med lige store halvårige beløb over højst 15 år.